

מִשׁוּחַ מַלְחָמָה פֶּרֶק שְׁמִינִי סוּטָה

מג.

עין משפט גור מצוה

(א) ב"ב קט: [סנהדרין פג:];
(ב) [נעטות הדפוס וכן
במשנה ה'תא, א] [לקמן
מד:]; (ד) ס"א חש כג,
(ה) [במדרש דה, ו] [בנאחם
פ"ד מ"ו]; (ו) [דברים כ,]
(ח) [לקמן מד:]; (ט) [לקמן
מד:];

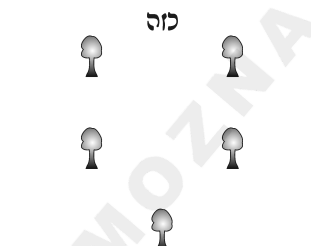
הגהות הב"ח

(א) במשנה כל אלו שומעין
כ"ל ויחבט ואלו נמחק:
(ב) רש"י ד"ה ואפילו וכו'
מאמרין הס"ד ואח"כ
מ"ה ולא חיללו וכו'
שמחלל את הפירות:
(ג) ד"ה ולא וכו' כתיב
ולא חק:

מוסף רש"י

שפטם אבי אמו. יתרו,
דלעזר אבי פנחס לקח
מבנות יתרו, דכתיב ולעזר
בן אהרן לקח לו מבנות
פוטאל לו לאשה, ומפרש
באגדה פוטאל זה יתרו
שפוטע עגלים לעבודת
כוכבים [סנהדרין פב:];
אחד הבונה ואחד
הלוקח ואחד היורש.
וכן דין הפנאים בכל מקום
דהיא דפשיטא ליה תנא
בירושא ואותו השני שגא
להשיעו שחא שיה לו
הוא שונה אחיו (סוכה
כ,).

שפיטפט. וילול וכבש אותו ולא (י) חשבו: והלא שצעים מצוים אותו.
כדאמרין באלו הן הנשרפין [סנהדרין דף פג:]; לפיכך הוצרך ליחסו שם
פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן: פרי פוטי. מדלל כתיב פוטאל:
מתני' ציט האוצרות. לאוצר יין שמן ומצואה: ואחד הנוקט.
צית בניו שהרי אכלו הוא חדש.
ובגמרא מרבינן ליה מקרא: **חמשה**
אילני מאלל. דזהכי הוי כרס^(ז) שמים
כנגד שמים ואחת יוצאה וזכ:

ואפילו מה' מינין. מאמרפין: (ז)
חיללו. בשנת הרביעית לנטיעתו
שחלל את הפירות צמעות כדרך
מעשר שני ומעלה את המעות
לירושלים ואוכלן כדכתיב (ויקרא יט)
קדש הלולים וגומר קדש קדש ממעשר:
ה"ג כל אלו שומעין **דברי כהן**
מערכי מלחמה וחוזרין. כמו שומעין
דברי מערכי מלחמה של כהן כלומר
שהכהן אומר להן: פק. כגון
ארויס ושקמים שאין עין פרי:
והמחזיר גרוסא. ואירסה אינו חוזר
שאינה חדשה לו וקרא אאשה חדשה
קפיד כדכתיב כי יקח איש אשה
חדשה (דברים כד): **אלמנה**. ואירסה
כהן גדול אינו חוזר בשצילה
לחימטע מולל לקשה" מדלל כתיב
ולא לקח: על מכונו. סמרו וצאלו
צמדה ראשונה אינו חוזר ללאו
חדש הוא הואיל ולא חידש להוסף
עליו ואפילו אכלו אינו חדש וגרע
מהלוקח והיורש: אף הצונה ציט

שומעין דברי כהן מערכי מלחמה וחוזרין ומספקין מים ומזון ומתקנין את
הדרכים ואלו שאין חוזרין "הבונה בית שער אכסדרה ומרפסת" הנוטע
ארבע אילני מאכל וחמשה אילני סרק' המחזיר את גרושתו אלמנה לכהן
גדול גרושה וחלוצה לכהן הדיוט ממזרת ונתינה לישראל בת ישראל לממזר רבי יהודה
אומר אף הבונה בית על מכונו לא היה חוזר ר' אליעזר אומר אף הבונה בית לבנים בשרון לא היה חוזר
"אלו שאין זזין ממקומן בנה בית וחנכו נטע כרם וחללו הנושא את ארוסתו הכונס את יבמתו שנא'
נקי יהיה לביתו שנה אחת לביתו זה יהיה לביתו זה כרמו ושמה את אשתו זו אשתו אשר לקח להביא את
יבמתו" אין מספקין^(ז) (להם) מים ומזון ואין מתקנין את הדרכים: **גמ'** תנו רבנן ודברו השוטרים יכול
דברים של עצמן כשהוא אומר^(ז) ויספו השוטרים הרי דברים של עצמן אמור הא מה אני מקיים ודברו השוטרים
בדברי משוח מלחמה בכתוב מדבר הא כיצד כהן מדבר ושומר משמיע תני חדא כהן מדבר ושומר משמיע
ותניא אידך כהן מדבר וכהן משמיע ותניא אידך שומר מדבר ושומר משמיע אמר אביי הא כיצד במונגש ועד
ודברו כהן מדבר וכהן משמיע מדברו עד ויספו כהן מדבר ושומר משמיע ואילך שומר מדבר ושומר
משמיע: מי האיש אשר בנה בית חדש כו': תנו רבנן אשר בנה אין לי אלא אשר בנה לקח וירש וניתן לו
במתנה מנין ת"ל מי האיש אשר בנה בית אין לי אלא בית מנין לרבות בית התבן ובית הבקר ובית העצים
ובית האוצרות ת"ל אשר בנה מכל מקום יכול שאני מרבה אף הבונה בית שער אכסדרה ומרפסת תלמוד
לומר בית מה בית הראוי לדירה אף כל הראוי לדירה ר' אליעזר בן יעקב אומר בית כמשמעו לא חנק ולא
חנכו לפרט לגולן לימא דלא כרבי יוסי הגלילי דאי רבי יוסי הגלילי הא אמר ורך הלבב זה המתירא
מעבירות

לבינים צטרון. מקום הוא ששמו שרון ואין הקרקע יפה לבינים
ולא הוי דבר קיימא^(ז) שפעמיים נריך למדשה בשבע שנים: **ואלו שאין**
זזין ממקומן. דהנך דלעיל הולכין עד לספר ושם שומעין דברי כהן
וחוזרין מן המערכה לארץ ישראל ואינם חוזרין לצמיהם אלא עוסקין
בספוק מים ומזון להוליכי מלחמה
ואלו אין זזין ממקומן אפילו ללכת
עד הספר ולשוב ע"פ כהן: **הצונה**
צית וחנכו. ולא דר צו עדיין שנה:
וכן הנוטע כרם וחיללו. ועדיין לא
עברה שנה רביעית עליו שלמים:
נקי יהיה לציטו. בשציל ציתו:
יסי. רביא הוא. הוסף לך הויה
אחרת להיות כו': **גמ'** יכול
דברים של עצמן. יכול שהדברים
הללו שהם אומרים מי האיש אשר
בנה וגו' של עצמן הן ולא היה כהן
אומרן אלא השוטרים: **מ"ל ויספו**
השוטרים. לדבר אל העם ואמרו
מי האיש וגו'. ויספו משמע שדבר
זה הם מוסיפים משלהם: **כתי דברים**
של עצמן אמור. שהדבר זה לבדו
הן מוסיפין על של כהן מדעך השתא
גבי נטע וגבי אירס אשה לא כתיב
ויספו והלא כתיב ויספו ש"מ עד
הנה דברי כהן ואת זו הן מוסיפין:
הא מה אני מקיים ודברו השוטרים.
צונה ונטע ואירס: **דברי משוח**
מלחמה הכסוב מדבר. שהכהן
אומר והשוטרים משמיעין אותו:
מונגש עד ודברו. דהיינו שמע
ישראל אתם קרבים וגו'. עד להושיע
אתכם: **מי האיש**. רביא הוא דמלי
למיתכז מי אשר צנה. ומדלל כתיב
אשר צית צנה דרוש ציה צנה מ"מ.
והאי דכתיב צית למעוטי צית שער
אכסדרה ומרפסת שהם עשויים
לדריסת רגל ולא ראויס לדור בהם:
צית שער. צית כניסת שער החצר
להסמופק שם שומר הפתח: **ולא**
חנכו. מדלל כתיב^(ז) חנק הוי מיעוטא
חנכו לזה ולא לחצר פרט לגולל
צית: **כרבי יוסי הגלילי**. דמתני' ט':
מעבירות

תורה אור השלם
1. וישלח אתם משה
אלף למשה לבקא אתם
ואת פניחם בן אלעזר
הכהן לבקא וכלי הקדש
והוציאות
בדבר לא ו
2. והקדשין מכרו אותו
אל מצרים לפוטפר
סרס פרה שר
הטבחים:
בראשית לו לו
3. ואלעזר בן אהרן לקח
לו מבנות פוטאל לו
לאשה ותלד לו את
פניחם אלה ראשי אבות
הקלויס למשפחותם:
שמות כ ו
4. ודברו השטרים אל
העם לאמר מי האיש
אשר בנה בית חדש ולא
יתבו ילך וישב לביתו פן
ימות במלחמה ואיש
אחר יתבנה דברים כ ו
5. ומי האיש אשר נטע
כרם ולא חיללו ילך וישב
לביתו פן ימות במלחמה
ואיש אחר יתקלל:
דברים כ ו
6. ומי האיש אשר ארש
אשה ולא לקחה ילך
וישב לביתו פן ימות
במלחמה ואיש אחר
יקחה: דברים כ ו
7. כי יקח איש אשה
חדשה לא יצא בצבא
ולא יעבר עילו לכל דבר
נקי יהיה לביתו שנה
אחת ושמח את אשתו
אשר לקח: דברים כ ו
8. ויספו השטרים לדבר
אל העם ואמרו מי
האיש הידא ורך הלבב
ילך וישב לביתו ולא
יפס את לבב אחיו
דברים כ ו

ג א מ"י פ"י מהל' מלכס
ד ב מ"י סנע עין קכ:
ה ג מ"י שם הל"י:
ד (מ"י) שם הל' טן:
ו ה מ"י שם הל"י:
ז ו מ"י שם הל"י:
ח ז מ"י שם הל"י:
ט ח מ"י שם הל"י:
י ט מ"י שם הל"י:
יא י ב מ"י שם הל"י:
יב ל מ"י שם הל' ה: ו